

Jurisdiction

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

16. ledna 2014 (1)

„Daž z přidané hodnoty — Plnění uskutečňovaná cestovními kancelářemi — Poskytování slev
zákazníkům — Určení základu daně u služeb poskytovaných v rámci zprostředkovatelské
činnosti“

Ve věci C-300/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU,
podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 26. dubna 2012, došlým Soudnímu
dvoru dne 20. června 2012, v řízení

Finanzamt Düsseldorf-Mitte

proti

Ibero Tours GmbH

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, K. Lenaerts, místopředseda Soudního dvora,
vykonávající funkci soudce prvního senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), E. Levits a M. Berger,
soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. června 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

—

za Ibero Tours GmbH, P. Englertem, Rechtsanwalt, a P. Moserem, barrister,

—

za německou vládu, T. Henzem a K. Petersen, jako zmocněnci,

—

za vládu Spojeného království, L. Christiem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Hillem, barrister,

—

za Evropskou komisi, C. Soulay a W. Möllsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 18. července 2013,

vydává tento

Rozsudek

1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. v. st. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

2

Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Finanzamt Düsseldorf-Mitte (dále jen „Finanzamt“) a společností Ibero Tours GmbH (dále jen „Ibero Tours“) ohledně určení výše daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), kterou je tato společnost povinna zaplatit za roky 2002 až 2005.

Právní rámec

Unijní právní úprava

3

Článek 11 část A odst. 1 písm. a) šesté směrnice stanoví:

„[...]

1. Základem daní je:

a)

při dodání zboží a poskytování služeb jiných než těch, které jsou uvedeny dále v písm. b), c) a d), vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby“.

4

Článek 11 část A odst. 3 šesté směrnice stanoví:

„Základ daní nezahrnuje:

a)

snížení ceny v podobě slevy za platbu předem;

b)

slevy a rabaty poskytnuté zákazníkovi a zaučtované v okamžiku dodání či poskytnutí;

[...]“

§ 11 odst. 1 písm. c) zákona o DPH nadepsaný „Různá ustanovení“ stanoví v odst. 1 prvním pododstavci toto:

„Je-li zaplacení ceny zrušeno nebo vypovězeno, je-li cena zcela nebo zčásti nezaplacena nebo je-li snížena po uskutečnění plnění, základ daně se přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy.“

§ 26 šesté směrnice nadepsaný „Zvláštní režim pro cestovní kanceláře“ zní:

1. členské státy uplatní [DPH] na plnění uskutečňovaná cestovními kancelářemi v souladu s tímto článkem, jedná-li cestovní kancelář se zákazníky svým vlastním jménem a k uskutečnění cesty využívají dodání zboží a poskytování služeb jinými osobami povinnými k dani. Tento článek se nevztahuje na cestovní kanceláře, které vystupují jen jako zprostředkovatelé a na které se vztahuje čl. 11 odst. 3 písm. c). V tomto článku zahrnuje výraz „cestovní kancelář“ též organizátory turistických zájezdů.

2. Veškerá plnění uskutečňovaná cestovní kancelář v souvislosti s cestou se považují za jedinou službu poskytnutou cestovní kanceláří zákazníkovi. Ta se zdaní v tom členském státě, v němž má cestovní kancelář sídlo své hospodářské činnosti nebo v němž má stálou provozovnu, z níž službu poskytla. Základem daně a cenou bez daně ve smyslu čl. 22 odst. 3 písm. b) vzhledem k této službě se rozumí ziskové rozpětí cestovní kanceláře, tj. rozdíl mezi celkovou částkou, kterou má zaplatit zákazník, bez [DPH], a skutečnými náklady cestovní kanceláře na zboží dodané a služby poskytnuté jinými osobami povinnými k dani, pokud byla tato plnění uskutečněna k přímému prospěchu zákazníka.

3. Uskutečňují-li plnění, která cestovní kancelář svěřila jiným osobám povinným k dani, tyto osoby mimo Společenství, považuje se služba cestovní kanceláře za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně podle čl. 15 bodu 14. Jsou-li tato plnění uskutečňována jak uvnitř Společenství, tak mimo něj, může být osvobozena od daně jen ta část služby poskytované cestovní kancelář, která se týká plnění uskutečňovaných mimo Společenství.

4. [DPH], kterou cestovní kancelář účtují jiné osoby povinné k dani z plnění uvedených v odstavci 2, přičemž tato plnění jsou uskutečňována k přímému prospěchu zákazníka, nezakládá v žádném členském státě nárok na odpočet nebo vrácení daně.“

Německé právní předpisy

Ustanovení § 17 odst. 1 zákona o dani z obrátu (Umsatzsteuergesetz, dále jen „UStG“) ve znění účinném v době od 1. ledna 2002 do 16. prosince 2004 stanovilo:

„V případě zmařeny základu pro výpočet zdanitelného plnění ve smyslu § 1 odst. 1 bodu 1

1. provede podnikatel, který tohoto obrátu dosáhl, odpovídající opravu výše dlužné daně a
2. podnikatel, který je příjemcem plnění, opraví odpovídajícím způsobem výši daně, k jejímuž odpotu je z tohoto důvodu oprávněn;

toto pravidlo se obdobně použije v případech uvedených v § 1 odst. 1 bodu 5 a § 13b. Oprava odpot dan? zaplacené na vstupu nemusí být provedena, pokud tet podnikatel uhradí finančnímu úadu ástku dan? odpovídající snížení odmny; v tomto případě je daovým dlužníkem tet podnikatel. [...]"

8

Ustanovení § 17 odst. 1 UstG ve znění úinném ode dne 16. prosince 2004 stanoví:

„V případě zmny základu pro výpoet zdanitelného plnění ve smyslu § 1 odst. 1 bodu 1 provede podnikatel, který tohoto obratu dosáhl, opravu výše dlužné dan?. Stejn? tak podnikatel, jemuž je p?edmtné plnění ur?eno, opraví výši dan?, k jejímuž odpot je z tohoto d?vodu oprávn?n. To neplatí v případě, že není zm?nou základu dan? hospodá?sky zvýhodn?n. Pokud je v takovém případě zm?nou základu dan? hospodá?sky zvýhodn?n jiný podnikatel, je povinen opravit ástku dan?, k jejímuž odpot je oprávn?n. V?ty 1 až 4 se použijí obdobně v případech uvedených v § 1 odst. 1 bodu 5 a § 13b. Oprava odpot dan? zaplacené na vstupu nemusí být provedena, pokud tet podnikatel uhradí finančnímu úadu ástku dan? odpovídající snížení odmny; v tomto případě je daovým dlužníkem tet podnikatel. [...]"

9

Ustanovení § 25 odst. 1 až 4 UStG ve znění úinném od 1. dubna 1999 stanoví:

„1. Následující ustanovení jsou použitelná na cestovní služby poskytované podnikatelem, které nejsou ur?eny podniku p?íjemce služeb, pokud p?i jejich poskytování podnikatel jedná v?i p?íjemci služeb svým vlastním jménem a využívá cestovních služeb poskytovaných tetími osobami. Službu poskytovanou podnikatelem je teba považovat za jinou službu. Jestliže podnikatel poskytuje p?íjemci v rámci cesty více služeb tohoto druhu, jsou tyto služby považovány za jedinou jinou službu. Místo poskytnutí jiné služby je stanoveno v § 3a odst. 1. Cestovními službami tetích osob jsou dodání zboží a jiné služby tetích osob poskytované p?ímo zákazník?m.

2. Jiná služba je osvobozena od dan?, pokud jsou související cestovní služby tetích osob poskytovány na území tetího státu. [...]

3. Hodnota jiné služby odpovídá rozdílu mezi ástkou uhrazenou p?íjemcem služby k jejímu získání a ástkou, kterou podnikatel uhradil za cestovní služby tetích osob [...]

4. Odchyln? od § 15 odst. 1 není podnikatel oprávn?n ode?íst ástky dan?, které mu byly zvláš? vyú?továny za cestovní služby tetích osob, jako DPH vybranou na vstupu. Ve zbytku není ustanovení § 15 nijak dot?eno.“

10

Ustanovení § 25 odst. 4 UStG ve znění úinném od 1. ledna 2005 zní:

„Odchyln? od § 15 odst. 1 není podnikatel oprávn?n ode?íst ástky dan?, které mu byly zvláš? vyú?továny za cestovní služby tetích osob, ani ástky dlužné dan? podle § 13b, jako DPH vybranou na vstupu. Ve zbytku není ustanovení § 15 nijak dot?eno.“

Spor v p?vodním ízení a p?edb?žné otázky

11

Společnost Ibero Tours poskytuje v rámci své hospodářské činnosti na území Německa služby jakožto zprostředkovatelka, které spadají do působnosti šesté směrnice. Tato plnění jsou zčásti osvobozena od daně a zčásti jsou zdanitelná.

12

V rámci plnění podléhajících dani nabízí společnost Ibero Tours jakožto zprostředkovatelka cestovní služby, které zákazníkům poskytují organizátoři turistických zájezdů a jež podléhají zvláštnímu režimu podle článku 26 šesté směrnice. Ačkoli je Ibero Tours cestovní kancelář, nevztahuje se tento zvláštní režim na poskytování služeb dotčených v původním řízení, neboť tato cestovní kancelář jedná pouze jako zprostředkovatelka a podle článku 26 odst. 1 druhé věty šesté směrnice nelze zvláštní režim upravený v tomto ustanovení na takovou cestovní kancelář použít.

13

Společnost Ibero Tours poskytuje organizátorům turistických zájezdů služby jako zprostředkovatelka a získává za ně od těchto organizátorů sjednané provize. Svým zákazníkům však tato společnost poskytovala slevy z ceny, které zčásti financovala ze svých provizí. Poté, co z veškerých obdržených provizí uhradila DPH, požádala Finanzamt o změnu výpočtu této daně za roky 2002 až 2005 tak, aby slevy z cen poskytované jejím zákazníkům byly odečteny od základu daně.

14

Této žádosti Finanzamt vyhověl pouze v rozsahu, v němž služby poskytované organizátory turistických zájezdů podléhají dani podle zvláštního režimu zavedeného článkem 26 šesté směrnice. Naopak v rozsahu, ve kterém byla tato plnění osvobozena od daně podle čl. 26 odst. 3 šesté směrnice, odmítl Finanzamt změnu požadovanou společností Ibero Tours provést.

15

Po neúspěšných námitkách podala společnost Ibero Tours žalobu, které Finanzgericht (finanční soud) vyhověl. Finanzamt podal proti rozsudku Finanzgericht kasační opravný prostředek k Bundesfinanzhof.

16

Předkládající soud si v první řadě klade otázku, zda lze v případě, že zprostředkovatel přiznává v rámci poskytování služeb slevu z ceny plnění, které zprostředkovává, použít zásady vytyčené Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. října 1996 ve věci Elida Gibbs (C-317/94, Recueil, s. I-5339).

17

Aťkoli zásada neutrality hovoří pro použití řešení zvolených v tomto rozsudku na věci v povodním řízení, lze mít nicméně podle předkládajícího soudu pochybnosti vzhledem ke skutečnosti, že Soudní dvůr v uvedeném rozsudku vyžaduje „distributivní řešení“, v němž je „srovnatelné zboží“ dodáváno několikrát a za stejných daňových podmínek. Předkládající soud se proto táže, zda jsou tyto pojmy relevantní ve věci v povodním řízení, neboť plnění hlavního poskytovatele a zprostředkovatele mají odlišnou povahu a každý z nich podléhá vlastnímu daňovému zacházení.

18

Zadruhé, aťkoli lze mít podle názoru Bundesfinanzhof za to, že poskytování služeb, k nimž dochází v rámci zprostředkovatelské činnosti, mohou být součástí distributivního řešení, na který jsou použitelné zásady vyvozené Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Elida Gibbs, zůstává nadále otevřená otázka, zda toto platí rovněž v případě, kdy se na poskytování zprostředkovávaných služeb vztahuje § 26 šesté směrnice. Předkládající soud má totiž za to, že v takovém případě existují pochybnosti o tom, zda uplatnění zásad vymezených Soudním dvorem v uvedeném rozsudku povede ke správnému uložení daně.

19

Tento soud navíc uvádí, že Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 15. října 2002 ve věci Komise v. Německo (C-427/98, Recueil, s. I-8315) judikoval, že členské státy jsou oprávněny nepoužít zásady vyplývající z výše uvedeného rozsudku Elida Gibbs v případě, že je zprostředkované plnění osvobozeno od daně. V tomto ohledu chápe předkládající soud výše uvedený rozsudek Soudního dvora Komise v. Německo v tom smyslu, že zásady vymezené Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku ve věci Elida Gibbs se nesmí použít, je-li poslední plnění v distributivním řešení, které spočívá v poskytování služeb, osvobozeno od daně. Podléhají-li zprostředkované služby zvláštnímu režimu podle § 26 šesté směrnice, klade odstavec 3 tohoto ustanovení tato plnění na roveř zprostředkovatelské činnosti nepodléhající dani, pokud plnění, pro která poskytovatel těchto služeb využívá jiné osoby povinné k dani, jsou těmito osobami poskytována mimo území Evropské unie. Jsou-li tato plnění poskytována jak na území Unie, tak i mimo ni, je proto poskytování služeb osvobozeno od daně pouze částečně.

20

Z toho podle předkládajícího soudu vyplývá, že lze mít pochybnosti ohledně otázky, jak mají cestovní kancelář a finanční orgán příslušný v její věci určit, v jakém rozsahu je poskytování zprostředkovaného cestovního plnění osvobozeno od daně, a v jakém rozsahu tudíž neumožňuje použití zásad uvedených Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Elida Gibbs.

21

Zatímci předkládající soud bere v potaz situaci, v níž členský stát řádně provedl § 11 část C odst. 1 šesté směrnice, avšak přejde si nicméně vyloučit slevu na DPH, k níž je povinen zprostředkovatel v případě poskytování zprostředkovaných služeb osvobozených od daně. Tento soud pochybuje, že by toto vyloučení představovalo správné provedení uvedeného ustanovení a klade si otázku nezbytnosti právní úpravy dotyčného členského státu, v níž by byla tato sleva specificky upravena. Podle jeho názoru svádí body 65 a 66 výše uvedeného rozsudku Komise v. Německo ve prospěch poslední uvedeného posouzení, jelikož se zde jedná o „možnosti“ členských států. Předkládající soud má však za to, že tento závěr nutně neplatí, pokud se jedná o omezení důsledků vyplývajících z výkladu podaného Soudním dvorem.

Za těchto podmínek se Bundesfinanzhof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1)

Dochází podle zásad vytyčených Soudním dvorem ve [výše uvedeném] rozsudku [...] Elida Gibbs [...] ke snížení základu daně v rámci distribučního režimu i tehdy, pokud zprostředkovatel (ve věci v původním řízení cestovní kancelář) uhradí příjemci hlavního plnění (v projednávané věci klientovi cestovní kanceláře), které mu tento zprostředkovatel zprostředkoval (v projednávané věci plnění organizátora turistických zájezdů poskytnutá zákazníkovi cestovní kanceláře), část ceny za toto plnění?

2)

V případě kladné odpovědi na první otázku: je třeba použít zásady vytyčené Soudním dvorem [v uvedeném] rozsudku [...] i tehdy, pokud zvláštnímu režimu podle článku 26 šesté směrnice [...] podléhá pouze zprostředkované plnění organizátora turistických zájezdů, nikoli však rovněž zprostředkovatelské služby cestovní kanceláře?

3)

V případě kladné odpovědi i na druhou otázku: je belgický stát, který řádně provedl čl. 11 části C odst. 1 šesté směrnice [...], v případě osvobození zprostředkovaného plnění od daně oprávněn odepřít snížení základu daně pouze tehdy, pokud výkonem zmocnění obsaženého v tomto ustanovení vytvořil další podmínky pro odepření tohoto snížení?“

K předběžným otázkám

K první otázce

23

Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda zásady vymezené Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Elida Gibbs týkající se stanovení základu DPH jsou použitelné v případě, kdy cestovní kancelář, která jedná jako zprostředkovatel, poskytuje z vlastní iniciativy a na vlastní náklady konečnému zákazníkovi slevu z ceny zprostředkovaného plnění, které poskytuje organizátor turistických zájezdů.

24

Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, že podle článku 11 části A odst. 1 písm. a) šesté směrnice je základem daně při dodání zboží a poskytování služeb vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového poskytnutí služby.

25

Cílem článku 26 šesté směrnice je zajisté zabránit praktickým obtížím vzniklým v důsledku skutečnosti, že činnosti cestovních kanceláří a organizátorů turistických zájezdů sestávají z řady plnění a uskutečňují se na více místech. Dosažení tohoto cíle však v žádném případě nevyžaduje

odchýlit se od obecného pravidla uvedeného v ?l. 11 ?ásti A odst. 1 písm. a) šesté sm?rnice, které pro ú?ely stanovení da?ového základu odkazuje na pojem „protipln?ní, které [...] poskytovatel získal nebo má získat od [...] zákazníka nebo t?etí strany“ (viz rozsudek ze dne 19. ?ervna 2003, First Choice Holidays, C-149/01, Recueil, s. I-6289, bod 26).

26

Ve v?ci v p?vodním ?ízení je p?itom protipln?ním, které získal organizátor turistických zájezd? za svá pln?ní, celková cena zájezdu bez slev. Tato skute?nost není zpochybn?na tím, že společnost Ibero Tours hradí organizátorovi zájezdu pouze sníženou ?ástku tvo?enou cenou zájezdu po ode?tení provize, na jejíž zaplacení má nárok, p?i?em? toto snížení je pouze výsledkem kompenzace ?ástek splatných na základ? r?zných d?vod?.

27

Dále je nutno uvést, že vzhledem k tomu, že společnost Ibero Tours neposkytuje za služby poskytované v rámci její ?innosti zprost?edkovatelky slevu organizátorovi turistických zájezd? a že se tohoto organizátora netýká p?iznání nebo výše slevy poskytované společností Ibero Tours kone?ným zákazník?m, nemá okolnost, že tato společnost financuje tuto slevu z?ásti ze své provize nebo z jiných finan?ních zdroj?, vliv ani na cenu služeb poskytovaných uvedeným organizátorem, ani na cenu služeb poskytovaných společností Ibero Tours v rámci její zprost?edkovatelské ?innosti tomuto organizátorovi.

28

Zásady vyty?ené ve výše uvedeném rozsudku Elida Gibbs nemají v takové situaci, o kterou se jedná v p?vodním ?ízení, vliv na stanovení základu dan?.

29

V této souvislosti je nutno p?ipomenout, že Soudní dv?r v uvedeném rozsudku judikoval, že v p?ípad?, že výrobce zboží, který – vzhledem k tomu, že není smluvn? vázán ke kone?nému spot?ebiteli, avšak je prvním ?lánkem v distribu?ním ?et?zci, jen? je zakon?en u kone?ného spot?ebitele – poskytuje uvedenému kone?nému zákazníkovi slevu z ceny prost?ednictvím slevových poukázek p?ijímaných maloobchodníky, jim? jsou tyto poukázky propláceny výrobcem, musí být základ dan? pro ú?ely DPH snížen o uvedenou slevu (výše uvedený rozsudek Elida Gibbs, body 31, 34 a 35). Ve v?ci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Elida Gibbs, bylo totiž protipln?ní, které získala osoba povinná k dani, je? se nacházela na ?ele ?et?zce pln?ní, skute?n? sníženo o slevu, kterou tato osoba povinná k dani poskytovala p?ímo kone?nému zákazníkovi.

30

Za okolností p?vodního ?ízení se však organizátor turistických zájezd? nenachází na ?ele ?et?zce pln?ní vzhledem k tomu, že poskytuje své služby p?ímo kone?nému zákazníkovi, a společnost Ibero Tours se ú?astní tohoto jediného pln?ní pouze jako zprost?edkovatel. Společnost Ibero Tours poskytuje naopak službu, je? je zprost?edkovatelskou službou, která je zcela odlišná od té, kterou poskytuje organizátor turistických zájezd?.

31

Ve v?ci v p?vodním ?ízení navíc organizátor turistických zájezd? neposkytuje žádnou slevu, nebo? spole?nost Ibero Tours je v každém p?ípad? povinna uhradit mu smluvenou cenu nezávisle na p?ípadné slev?, kterou tato spole?nost poskytuje zákazník?m.

32

Za t?chto podmínek je nutno uvést, že financování ?ásti ceny zájezdu cestovní kancelá?í, jež je v postavení spole?nosti Ibero Tours, které má ve vztahu ke kone?nému zákazníkovi podobu slevy z ceny tohoto zájezdu, nemá vliv ani na protipln?ní, které získal organizátor turistických zájezd? za prodej uvedeného zájezdu, ani na protipln?ní, které získala spole?nost Ibero Tours za své zprost?edkovatelské služby. Taková sleva z ceny tudíž nevede podle ?lánku 11 ?ásti A odst. 1 písm. a) šesté sm?rnice ke snížení základu dan? u zprost?edkovaného pln?ní ani u služeb poskytovaných cestovní kancelá?í.

33

Z výše uvedeného vyplývá, že na první otázku je t?eba odpov?d?t tak, že ustanovení šesté sm?rnice musejí být vykládána v tom smyslu, že zásady vyty?ené Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Elida Gibbs týkající se stanovení základu DPH se nepoužijí v p?ípad?, kdy cestovní kancelá?, která jedná jako zprost?edkovatel, poskytuje z vlastní iniciativy a na vlastní náklady kone?nému zákazníkovi slevu z ceny zprost?edkovaného pln?ní, které poskytuje organizátor turistických zájezd?.

Ke druhé a t?etí otázce

34

S ohledem na zápornou odpov?? na první otázku není namíst? odpovídat na druhou a t?etí otázku.

K náklad?m ?ízení

35

Vzhledem k tomu, že ?ízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního ?ízení, povahu inciden?ního ?ízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech ?ízení p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astník? ?ízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (první senát) rozhodl takto:

Ustanovení šesté sm?rnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. kv?tna 1977 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu – Spole?ný systém dan? z p?ídané hodnoty: jednotný základ dan? musejí být vykládána v tom smyslu, že zásady vyty?ené Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 24. ?íjna 1996 ve v?ci Elida Gibbs (C?317/94) týkající se stanovení základu dan? z p?ídané hodnoty se nepoužijí v p?ípad?, kdy cestovní kancelá?, která jedná jako zprost?edkovatel, poskytuje z vlastní iniciativy a na vlastní náklady kone?nému zákazníkovi slevu z ceny zprost?edkovaného pln?ní, které poskytuje organizátor turistických zájezd?.

Podpisy.

(1) Jednací jazyk: n?m?ina.